

Ирина. Наистина! Защото една стара мъдрост казва: леността е майка на всички пороци. А мнозина отъ нашите поети съписали много хубави стихове за труда.

Ценка. Кажи нѣкое.

Ирина. Ще ви кажа. Но и вие знаете много такива. Вървамъ всички знаете стихотворението „Да работимъ“ отъ Ив. Вазовъ.

Живко. Да... да!... (Декламира):

„Да работимъ! Тая златна дума
нека екне катъ камбаненъ звънъ,
нека стрѣска кѫщата и друма,
нека сепне спящий тежъкъ сънъ!“

Ирина. Така. Вървамъ да знаете и пѣсента на съяча.

Всички. Знаемъ я, знаемъ я!

Ирина. Хайде да я изпѣвемъ тогава.

Всички. Хайде, хайде (Пѣятъ):

„Моренъ орачъ на нивата сѣеше, Гледахъ го какъ хвърляше семето
сѣеше изъ рохки бразди; чисти и здрави зърна...
едъръ се потъ отъ чело му лъеше — Сѣй, земледѣлецо, днесъ му е времето.
и по космати гърди. хвърляй добри семена!“

(ЗАВЕСА)

Свѣтославъ Камбуровъ-Фуренъ

ВЕЛИКДЕНЬ

Лъснаха двори измити,
цъвнаха редомъ въ лехитѣ
алени, жълти лалета
и синеоки звѣнчета.

Полъхна ведъръ презморецъ
и златни порти отвори,
презъ тѣхъ Великденъ да мине
накиченъ съ жълта вѣрбина.

Ще го посрещнатъ засмѣни
децата, съ яйца червени,
съсъ изкласила пшеница
и люлякъ росенъ въ ржчица.

Веса Паспалеева

Аbonамента изпращайте на пощенска чекова смѣтка 770.

Редакторъ: Александъръ Спасовъ, ул. „Раковски“ 187, телефонъ 2-39-22.